

Трибуна

Петропавлівської Борщагівки

№ 7(149)

15 квітня 2012 року

Вітання сільського голови

З ВЕЛИКИМ ДНЕМ СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ!

Щиро вітаю вас із Великоднем! Чудо Христового Воскресіння об'єднує всіх нас вірою у перемогу світла над темрявою, добра над злом, життя над смертю. Сьогодні ми відкриваємо Богові свої душі, просимо наповнити їх духовною силою і надією.

У цей день ми дякуємо Господу Богу за те, що у дні випробувань ми відчували його захист і підтримку. В найскладніші часи ми непохитно вірили – Господь не залишить нас. Великдень нагадує нам про духовне відродження, яке потрібне всім нам, всій українській нації.

Бажаю всім душевної чистоти і гармонії, миру та спокою в сімейних оселях. Нехай Чудо Воскресіння Христового надихає нас на добрі та праведні справи. Нехай Пасхальне Свято стане для кожного початком ново-

го життя – кращого і добрішого.
Христос Воскрес! Воістину воскрес!
Олексій КОДЕБСЬКИЙ,
Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова

На свято

ЯК КОЛИСЬ СВЯТКУВАЛИ ВЕЛИКДЕНЬ

Найсвітліше із народних свят завжди викликає у кожного з нас багато найрізноманітніших відчуттів. Про них розповідає поетеса Петропавлівської Борщагівки Надія Серьогіна.

– Для мене цей день асоціюється з моїм дитинством. Та, мабуть, не тільки з моїм, а із дитинством дорогих моєму серцю однокурсників, ровесників – старших та молодших, з якими в 40-х роках минулого століття ми зростали в нашому рідному селі Петропавлівська Борщагівка. Ще малою я замислювалася над словом «Великдень». Потім зрозуміла: в цей день Христос воскрес.

А для старшого покоління цей день був великим і тому не можна було працювати. А як, таким як мама та іншим трудівницям нічого не робити? Нас матері в цей день не загрузали роботою – щоб не покарав Господь, – говорила мама. Їй про це говорила її мама. І так передавалося із вуст в уста, з покоління в покоління, хоч комуністи й атеїсти не давали вголос навіть називати це слово – Великдень.

Ось що нам розповідала наша бабуся Дар'я 1888 року народження, коли ми були ще зовсім малими. Вона служила у пана. Панський маєток знаходився у Святошині – нині вулиця Котельникова. Бабуся у панів була кухаркою. Пасок приходилося пекти багато. Їх починали пекти із благословення священика і молитви. Паски вдавалися смачними – на всю Борщагівку розносилися їх аромат.

В той час всі дотримувалися строгого посту. Виключення не було ні малим, ні старим, ні багатим, а ні бідним.

Ще звечора, напередодні Великодня, налаштували величезні корзини всяким іством. Після опівночі запрягали коня в бричку, садили наймичку з корзиною на колінах, всідалися пан з панею.

А позаду їхала пара коней, запряжених у віз. На возі сиділи панські діти. Разом з ними їхала й моя бабуся Дар'я. Вона в той час уже мала мою маму 1914 року народження (мама була пізньою дитиною у бабусі, а до того часу у сім'ї Баратинських померло від холери п'ятеро дітей).

Після освячення домашніх продуктів всі сідали розговлятися. До пана приїздило багато гостей. Він у цей день своїм наймитам ніякої роботи не давав – всі відпочива-

ли. Їли, що пан дозволяв, а їсти, звичайно, було що. До Великодня різали величезну свиню, півнів, гусей, запікали у печі ковбаси, кров'янки.

В достатку жила і сім'я Баратинських. І хоч після мами у них було іще троє дітей, але всі трудилися, п'яниць у сім'ї не було, то до 20-30 років їсти було всього вдоволь. Також всі пекли паски, також різали до Великодня свиней, птицю.

Всі з нетерпінням чекали цього дня. Великими сім'ями сідали розговлятися. Читали молитву, дід благоговляв і охрещував все, що було на столі, закликали Господа до столу. Всім було добре, хто любив трудитися. Бабуся все служила у пана, а до дітей була приставлена нянька.

Біду ніхто не передчував, а біда сталася велика – революція. Гоніння на віруючих, розгром церкви. Люди були у відчаї. Пани, які давали людям хоч щось на прожиття – повтікали за рубіж. Лишилась Україна гола і голодна. А тут іще голодомор 32-33 року. Надовго пропав у селі аромат паски, крик різаних свиней, спів півнів...

Почався голодомор. Від голоду помира-

Продовження на 5 стор.

Духовність

СВЯТО ПАСХИ, СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Немає свята більш радісного, ніж Свято Пасхи. В цю ніч ми стаємо свідками найвищої в історії світу події – Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа. Свята Церква іменує його "святом свят і торжеством торжеств".

Христос Спаситель Своєю смертю переміг смерть, "смертю смерть подолав", і Його Воскресіння стало вірною запорукою воскресіння кожного з нас. Для віруючої людини смерть не є абсолютним зникненням, смерть – лише припинення нашого земного життя. Вона не перериває життя безсмертної душі, а лише переносить її в іншу сферу буття – в нескінченну.

З моменту Воскресіння смерть перестала бути для людини жорстокою неминучістю, а стала переходом до нової, духовної форми буття. Ми шукаємо на землі наше щастя, по-різному уявляємо його і не завжди знаходимо, а Божественне Одкровення ясно вчить нас, що справжнє щастя для людини – це життя з Христом і у Христі. "Бо, якщо ми з'єднані з Ним подобою смерті Його, то повинні бути з'єднані і подобою воскресіння", – вчить святий апостол Павел (Рим. 6, 5).

Багато зусиль було покладено, щоб розвінчати, знищити віру, відвернути людей від цієї глибини, привчити жити в плоскому та безрадісному світі. Проте вона, Пасха, є пасхальне світло, є пасхальна радість, радість у Христі.

Наше перебування з Богом і наше воскресіння з Ним є основою нашого блаженства тут, на землі, і там, у вічності: "Коли ж ми померли з Христом, то віруємо, що й жити будемо з Ним, знаючи, що Христос, воскреснувши з мертвих, вже не вмирає: смерть уже не має над Ним влади" (Рим. 6,8-9). І кожен, хто бажає прийняти цей найбільший дар Божественної Любові, повинен очистити свою душу і своє серце від будь-якої скверни і гріха.

Це стане можливим тільки тоді, коли істина Воскресіння Христового стане основою нашої віри й смислом нашого життя. Тоді й ми досягнемо повноти радості, по обітуванню Самого Спасителя: "І зрадіє серце ваше, і радості вашої ніхто не відбере від вас" (Ін. 16,22).

Священик Георгій,
кликрик храму Різдва Богородиці
Петропавлівської Борщагівки

Сесія сільської ради

У ПОШУКУ ОПТИМАЛЬНОГО ВАРІАНТУ ДІЙ

Змістовно й принципово проходила сесія Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради, засідання якої відбулось 29 березня в актовій залі сільради. Депутати обговорили питання проведення двомісячника санітарної очистки, благоустрою та озеленення територій населених пунктів, що входять до складу сільської ради, внесення змін до місцевого бюджету, земельні питання, план роботи виконкому на 2 квартал 2012 року тощо. Обговорення продемонструвало прагнення депутатського корпусу до оптимального пошуку дій і прийнятті рішень.

У президії сесії: заступник сільського голови В.І.Тітов і секретар сільради Л.М.Коваленко

Директора ТОВ "Шіль" Олександр Мельник за допомоги футболістам привітали заступник сільського голови О.І.Оболонський і президент ФК "Чайка" О.П.Нігруца

Продовження на 2 стор.

У ПОШУКУ ОПТИМАЛЬНОГО
ВАРІАНТУ ДІЙ

Інформує Олександр Коваленко

Початок на 1 стор.

Перед присутніми з інформацією про заходи виконкому щодо проведення двомісячника з санітарної очистки, благоустрою та озеленення сіл Петропавлівської Борщагівки та Чайки виступив заступник сільського голови з виконавчої роботи Олександр Оболонський. Він, зокрема, підкреслив:

– З 14 березня по 14 травня в нас проголошено весняний двомісячник з благоустрою. Кожен рік ми проводимо такий двомісячник. Виконавчим комітетом створено штаб. Він вже почав діяти.

Окрім двомісячника ми здійснюємо заходи до восьмидесятиріччя Києво-Святошинського району. Попереду – ранній Великдень і поминальні дні. Тому прошу депутатів сільської ради допомогти в благоустрої наших населених пунктів, організовано провести прибирання вулиць, прибудинкових територій на всіх виборчих округах.

Олександр Іванович також зазначив, що в нинішньому році при підбитті підсумків на найкращий населений пункт з питань благоустрою та правопорядку будуть визначати в номінації не тільки на звання кращого населеного пункту, але й на звання найгіршого. І нашому селу негоже знижувати високий рівень роботи.

Депутати сільської ради, обговоривши намічені заходи, вирішили виконувати їх якомога активніше. Ця робота здійснюватиметься також Комунальними підприємствами «Благоустрій», «Борщагівка». А контролюватиме і спрямовуватиме цю роботу виконком.

– Якщо у вас, шановні депута-

ти, – звернувся з закликом О.І.Оболонський, – є якісь затратні-витратні потреби щодо благоустрою, озеленення чи наведення порядку в наших населених пунктах, будь-ласка подавайте мені це просто в письмовій формі, щоб воно в мене було перед очима і я планував, як це мені зробити. Нам потрібно бути кращими, як ми були завжди. І дуже неприємно, коли береш участь у нараді в райдержадміністрації і чуєш, як критикують той чи інший населений пункт, мовляв, там і там смітники. Тож ми маємо зробити все, від нас залежне, щоб всі питання двомісячника вирішувались і якісно, і своєчасно.

Чимало сесійного часу депутати витратили й на обговорення земельних питань. Адже у зв'язку з необхідністю змін тарифів оплати орендарів за земельні ділянки, окремі інвестори вносять кошти в розбудову інженерних мереж. Тому логічно на сесії й постало питання про зниження суми орендної плати за землю. Було вирішено винести зазначені спірні

Земельні питання: доповідає Олена Савченко

моменти на розгляд відповідної комісії сільської ради з тим, щоб після обговорення обговорити їх на сесії.

В цілому ж, пленарне засідання пройшло в конструктивному ключі, у пошуку оптимального варіанту дій, що, в підсумку, позитивно вплинуло на прийняття рішень.

Михайло ГРИЩЕНКО

ДВОМІСЯЧНИК БЛАГОУСТРОЮ
ОГОЛОШЕНО

Як і завжди весною виконком Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради зібрався наприкінці березня, щоб намітити план дій не тільки на другий квартал 2012 року, а й заходи виконкому про проведення двомісячника санітарної очистки, благоустрою та озеленення території, про розгляд питань та затвердження висновків ради опіки та піклування, про надання дозволу на розміщення об'єктів комунальної власності на території населених пунктів, що входять до складу сільської ради тощо.

Члени виконкому активно обговорили актуальні питання своєї діяльності. Адже саме цей період року якраз і потребує найактивніших дій виконавчого

комітету. Особливо це стосується благоустрою, озеленення, та саночистки території. Обговоривши план дій, виконком прийняв рішення закріпити території по благоустрою за організаціями, що розташовані на території сільської ради, зобов'язати керівників підприємств та організацій, розташованих на території сільської ради, розробити конкретні завдання, спрямовані на поліпшення довілля, а саме: благоустрою, санітарної очистки, озеленення територій підприємств та прилеглих територій, забезпечити їх виконання. Інформацію про виконання заходів надати виконкому до 08.05.2012 року.

Рішенням виконкому запропоновано активізувати дії гро-

Житлові питання висвітлює Любов Костенко

мадян: провести очистку приватних присадибних ділянок та прилеглих до них територій.

Передбачено організувати вивіз сміття з місць загального користування та відпочинку, домогтися від землекористувачів, яким надано земельні ділянки під індивідуальну житлову забудову і які ще не освоєні, забезпечити їх належний екологічний та санітарний стан.

Виконання намічених заходів дасть змогу не тільки навести порядок на вулицях наших сіл, на прибудинкових територіях, а й навести порядок у місцях громадського користування. А тому після весни знову стануть охайними Петропавлівська Борщагівка і Чайки, буде затишно й чисто усюди.

Учасники засідання: В.Зейман, Л.Чумаченко та Т.Резванюк

Рейд по благоустрою

ЧИСТОТА Й ПОРЯДОК –
ПОКАЗНИК КУЛЬТУРИ

Як відомо з 12 березня по 14 травня 2012 року оголошено весняний двомісячник саночистки та благоустрою сіл Петропавлівська Борщагівка та Чайки. І цим нагальним питанням нині займаються не тільки сільська рада, її виконком, а й різні підприємства, громадські організації тощо.

даєшся, якими недоглянутими є могили наших пращурів, але ще й звозимо туди весь непорядок, який є в декого на подвір'ї. Окрім старих вінків та інших ритуальних атрибутів на звалищі можна знайти все, що душа побажає. Може в нас такий менталітет чи щось інше? Чи померлі не заслуговують на повагу?

Картина, яку я побачила на старому кладовищі, мене вразила. Купа усілякого сміття заввишки сягає, понад два метри. На могилах порожні пляшки, недопалки, навіть використані контрацептиви. Виявляється, ми так хочемо підвищити генфонд нації, що не цураємось плотських утіх навіть на цвинтарі. А вночі сучасна молодь влаштовує масові гуляння та веселі розваги на могилах наших батьків.

Та й на новому кладовищі картина не краща. За відсутності контейнерів люди викидають ритуальні атрибути біля громадського туалету. В самому туалеті ще цікавіша ситуація. Місцеві ворожки проводять тут якісь магичні ритуали зі свічками, картами Таро та іншим. Невже кращого місця, ніж кладовище не знайти?

На околицях села, замість квітів та дерев виростають звалища сміття, які з'являються, наче гриби після дощу.

Сучасна цивілізація здійснює небачений тиск на природу. Забруднюючи навколишнє середовище, ми чи робимо вигляд, що не розуміємо своїх вчинків та їх наслідків, чи дотримуємось прислів'я в

буквальному сенсі: «Після мене хоч трава не рости». Складається враження, що нам все одно яким повітрям ми дихаємо, яку воду ми вживаємо і чим нам за все це віддячить матінка-природа.

Хочеться, щоб кожен з нас замислився над своїми вчинками і хоча б намагався виправити помилки. Тож будемо сподіватися на краще.

Анна РЯБКОВА

фото автора: на старому кладовищі

З МАЛЕНЬКОГО УКРАЇНЦЯ РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ ВЕЛИКА УКРАЇНА

Завідуюча дитсадком «Малютко» Раїса Гороско

Яким повинен бути сучасний вихователь? Наше суспільство до професії вчителя та вихователя ставиться дуже вимогливо. Бо від них залежить, яке майбутнє буде у державі. Тож які найсуттєвіші особистісні риси у сучасного вихователя у дошкільному закладі?

Безумовно, головною і основною рисою є любов до дітей, бути спрямованим, пізнавальним, професійним, творчим з високо розвинутим почуттям соціальної відповідальності, з гуманістичною громадянською позицією. Обов'язково з розвинутими загальнолюдськими якостями людяності, духовності, милосердя. Кожна особистість повинна прагнути до самовдосконалення і самореалізації, бути професійно компетентним і готовим до інноваційної діяльності, а також активним, організованим, експресивним, стараним та

мати мотивацію на досягнення успіху. Саме така команда професіоналів-вихователів працює у дитячому садочку «Малютко» у Петропавлівській Борщагівці.

Неля Анатолівна Думитрович відповідає за розвиток природничої компетентності дошкільнят, гарно малює, оформлює виставки. Ірина Володимирівна Шумейко розвиває фольклорні жанри у роботі з дітьми. Інна Валентинівна Дудка вчить малят пізнавати світ за допомогою гри. Олена Володимирівна Волошина спеціалізується на використанні українських іграшок в освітньому навчальному процесі, а до всього ще й має гарний голос і співає у хорі. Ірина Вікторівна Кислиця поки що молодий спеціаліст і спеціалізується на образотвор-

чому процесі навчання дітей.

Неабияке значення у вихованні майбутніх громадян нового суспільства посідає екологічне виховання дітей. Саме таку практику впроваджує Оксана Федорівна Яновська – через інтелектуальні ігри малечі. А от Олена Анатолівна Сукретна розвиває сенсорне виховання у дітей старшого дошкільного віку. Також не менш важливою є робота Лілії Дмитрівни Довгополової: вона шукає нові методи психології розвитку дітей, а вихователь Юлія Володимирівна Вінницька завжди творчо підходить до своєї роботи як і належить методисту. А очолює цей творчий колектив професіонал з великої літери з 30-річним педагогічним досвідом Раїса Леонідівна Гороско.

Розповідь про колектив дитячого садочка «Малютко» був би не повним якби ми не згадали тих людей, робота яких не менш важлива і помітна. Скажімо, Інна Олександрівна Бовкун готує смачні страви, помічники вихователів Олена Леонідівна Ковінченко та Алла Леонідівна Ковальчук докладають багато зусиль у вихованні діточок. Не було б такої чистоти й порядку у кімнатах та холах без прибиральниці Ольги Павлівни Валевської, лікаря за освітою, котра багато років віддала медицині, а нині активно пропагує здоровий спосіб життя, дає цінні поради молодим колегам. Добре виконує свої обов'язки й завгосп Ольга Михайлівна Кривоцук. Ну а яке підприємство обходиться без бухгалтера? Із цією справою гарно справляється Людмила Володимирівна Мартинюк.

Колектив садочка багато раз нагороджений різними дипломами та грамотами. За активну участь у конкурсі «З маленького Українця розпочинається Велика Україна» дипломом першого ступеня нагорода вручена народним депутатом Верховної ради України Павлом Жебрівським.

Нещодавно на святкуванні Масляної, що проходило у Боярці за благочинність і найкращу господиню повар Інну Бовкун та Алла Ковальчук отримали перше місце. Вони безкоштовно частували гостей свята млинцями, приготованими власноруч.

Ось такі вони, сучасні вихователі майбутнього покоління: професійні, людяні, милі й щедрі душою. І можна ще багато перерахувати прекрасні якості педагогів дошкільників. Та, головне, що мине небагато часу і їх вихованці стануть повноцінними громадянами нового українського суспільства і завжди з вдячністю будуть згадувати своїх педагогів.

Анжеліка ЛІСОВСЬКА

Трибуна депутата

АКТИВНІСТЬ ПРИНОСИТЬ УСПІХ

Виборці, що проживають на вулицях Коротченка та Мельниченка, а це біля ста дворів, добре знають свого депутата Володимира Михайловича Варенка, як людину добру, щирі, освічену, небайдужу до громади рідного села Петропавлівська Борщагівка.

Саме тому виборці обрали земляка своїм депутатом. І на цій ниві він працює у комісії з освіти здоров'я та спорту. Усіма своїми справами Володимир Михайлович прагне допомогти рідному селу стати це кращим як у плані благоустрою, так і у розвитку освіти, здоров'я та спорту. А саме: всіляко підтримує проведення найрізноманітніших заходів в селі. Як він сам зазначає:

— Головне — це робота у команді, а під керівництвом сільського голови Кодебського О.І. всі справи і починання вирішуються швидко і

без проблем.

Володимир Михайлович дуже любить і шанує своє рідне село — маленьку батьківщину. Тут у 1960 році він народився, потім закінчив школу, сюди повернувся після служби у прикордонних військах, згодом працював на заводі «Електронмаш».

В.М.Варенко з а вдачею — творча особистість і фах собі обрав такий, щоб бути корисним людям — педагогічну ниву: закінчив Київський педагогічний інститут ім.О.М.Горького. Більше 14 років працював у київській школі №253 — учителем української мови і літератури.

З 2006 року є доцентом кафедри українознавства Національного Авіаційного Університету. Нині працює над докторською дисертацією. Має чудову родину.

— Користуючись нагодою, — говорить Володимир Михайлович, — хочу звернутися до своїх виборців та всіх мешканців села з проханням: шанувати традиції, підтримувати порядок, щоб кожен міг пишатися своїм селом і працювати над тим, щоб зробити його ще кращим для себе і для майбутнього покоління.

Ось такий він наш земляк — депутат сільської ради, людина, активіст громади.

Анжеліка ЛІСОВСЬКА

До свята

СТРАСНИЙ ТИЖДЕНЬ 2012: ПІСТ - ЯК ПРАВИЛЬНО ХАРЧУВАТИСЯ

За християнським канонам, пісних днів на рік набагато більше, ніж скоромних, - цілих 200. Для віруючої людини важливий не сам Великий піст, як сувора стриманість, а саме як духовне очищення через стриманість і покаяння.

І сувора дієта у Великий піст - лише один із засобів досягти духовної досконалості. На нелегкому шляху очищення Страсний тиждень, або седмиця Страсна, - один з найбільш важливих і відповідальних моментів. Про те, як харчуватися в Страсний тиждень і що не можна робити на останньому тижні Великого посту 2012 читай далі.

Що таке Великий піст і Страсний тиждень

7 тижнів триває Великий піст, і починається після Масляного тижня. Присвячений цей один із найсуворіших постів 40-денному посту Ісуса Христа, який Він після хрещення провів в пустелі.

Віруючі вважають Великий піст величезним Божим даром для тих, хто шукає порятунку. Пост допомагає убити душевні пристрасті і очиститися від гріхів. Великий піст — це підготовка до Великодня, до Світлого Христового Воскресіння через стриманість, покаяння, духовне очищення і звільнення від матеріальних пристрастей.

Перші 6 тижнів Великому посту називають Святою Чотирнадцятицею. Сьомий, останній тиждень посту — Страсний тиждень, Велика, або Страсна седмиця. Останній день посту, за церковними канонами, потрібно обходитися без їжі, в решту днів дотримувати помірності і обмежувати себе в їжі постійно. При цьому під час посту обов'язково молитися, причащатися, сповідатися і регулярно відвідувати церкву.

Як харчуватися в Страсний тиждень

Харчуванню в Страсний тиждень потрібно приділити особливу увагу, адже цей тиждень завер-

шує Великий піст. На рахунок того, як харчуватися в Страсний тиждень, є строги приписи: піст другого ступеня — сухоядіння. Тобто їжу не можна варити, смажити, пекти. У Страсну п'ятницю і в суботу напередодні Великодня, за церковними канонами, потрібно повністю утримуватися від їжі.

Як і під час всього Великого посту, у Страсний тиждень категорично забороняється їсти м'ясо, яйця, молоко та страви з додаванням молочних продуктів, рибу, олію і розпивати спиртні напої. Варто пам'ятати, що в багатьох продуктах несподівано може міститися щось заборонене в піст. Наприклад, в жувальних гумках, як правило, міститься желатин тваринного походження. У шоколаді є молоко, як і в багатьох хлібобулочних виробах.

Під час Великому посту особливий упор робиться на соління і квашення, мариновані заготовки, овочі і ягоди як свіжі, так і заморожені, соки і варення. Справжнім джерелом вітамінів під час посту стають зелень (сушена, солена, свіжа), прянощі, мед, горіхи, сухофрукти.

Страсний тиждень відрізняється ще й тим, що якщо в інші шість тижнів по суботах і неділях можна було вживати теплу їжу, рослинне масло і вино, то в Страсну п'ятницю і суботу нічого цього категорично не можна.

ОБЕРЕЖНО! ТУБЕРКУЛЬОЗ ПОРУЧ!

У 1993 році Всесвітньою організацією охорони здоров'я туберкульоз був оголошений національним лихом, а день 24 березня – Всесвітнім днем боротьби з туберкульозом.

Всесвітній день боротьби з туберкульозом (World Tuberculosis Day) відзначається за рішенням Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) в день, коли в 1882 році німецький мікробіолог Роберт Кох (Robert Koch) оголосив про зроблене ним відкриття збудника туберкульозу. У 1905 році Р. Кох отримує Нобелівську премію в області медицини.

Туберкульоз (сухоти) – це хронічне інфекційне захворювання, дуже різноманітне за проявами, яке викликається особливими мікробами – мікобактеріями, їх називають ще туберкульозними паличками або паличками Коха.

В даний час щорічно туберкульоз забиває життя 1600000 осіб, більшість з яких – жителі країн, що розвиваються. За рівнем смертності від туберкульозу Україна посідає перше місце в Європі. Кількість хворих на туберкульоз в Україні щорічно зростає на 38-40 тисяч. У 2007 році захворюваність, за даними довідника МОЗ «Тубер-

кульоз в Україні», становила 79,8 на 100 тис. чол., а смертність – 22,6.

Туберкульозні палички вражають органи дихання (легені, бронхи, гортань), кишечник, сечостатевої органи, кістки, шкіру тощо.

Туберкульоз – соціальна хвороба. Услід за економічною кризою за всіх часів починалась епідемія. Останній спалах захворюваності був у середині ХХ століття після Другої світової війни. А 1995 року Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) знову оголосила епідемію туберкульозу у всьому світі.

Ця хвороба набула великого поширення в Україні. Незважаючи на всі заходи, яких вживають для запобігання їй, щогодини туберкульозом заражаються троє жителів нашої країни, щогодини вмирає один хворий, а всього хворіє 1,5% населення. З'явилась нова небезпечна форма хвороби – хіміорезистентний туберкульоз, тобто не чутливий до дії лікарських препаратів. Він розвивається у тих, хто перервав лікування. Причому той, хто заражається від такого хворого, одразу хворіє на важку форму.

Джерелом інфекції, як правило, є хвора людина, яка виділяє з харкотинням туберкульозні палички. Основний шлях зараження – через повітря, що вдихається. В деяких випадках джерелом зараження може бути некип'ячене молоко від ураженої туберкульозом худоби.

На цю тему я поспілкувалася з головним лікарем Петропавлівсько-Борщагівської медамбулаторії Зінаїдою Павлівною Григоренко.

– Скажіть будь-ласка, яка нині ситуація з захворюванням на туберкульоз у Петропавлівській Борщагівці?

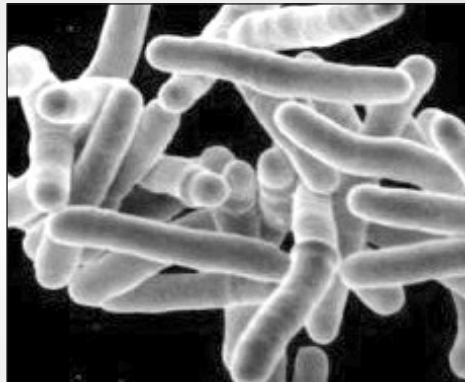
– У всій країні туберкульоз поширюється, піднімає голову. На даний час в Україні не епідемія, а пандемія хворих на туберкульоз. В нашому селі кількість бацилоносців зросла з восьми чоловік до одинадцяти. А це багато.

– Якими є симптоми хвороби?

– Незрозумілий і затяжний кашель. Якщо, приміром, людина кашляє більше двох тижнів, обов'язково потрібно робити флюорографію, а ще краще – рентгенографію дихальних органів.

– Як потрібно себе поводити, щоб не захворіти на туберкульоз?

– Туберкульоз – хвороба соціальна. В першу чергу це проблема державна, аж тільки потім – проблема медиків. Хворих потрібно ізолювати, бо вони активні носії бацил і це небезпечно. Лікування здійснювати обов'язково потрібно в диспансерах. Необхідно також проводити профілактичну роботу з людьми, які контактували з хворими, тобто з рідними хворого. Давати їм протирецидивні препарати. Слідкувати за

людьми, які виписались, періодично робити рентгенографію неактивного хворого і контактних людей, тобто родини.

– Чи проводяться в нас конкретні заходи, щоб застерегтися від захворювання?

– Ми робимо флюорографію всім людям, які знаходяться на лікарняному і тим, які звернулися з якоїсь причини до лікаря. Під час хвороби вони обов'язково проходять рентген. Якщо потрібно, направляємо до спеціаліста-пульмонолога або навіть до фтизіатра. Найголовніше – виявити хворого й ізолювати.

– Які шкідливі звички можуть призвести до захворювання і які верстви населення входять у групу ризику?

– Звичайно, якщо людина веде безпорядний спосіб життя, палить, вживає алкоголь чи наркотики, неякісно харчується, при цьому ослаблюючи імунітет організму, якому потім складно протистояти хворобі. До групи ризику входять незахищені верстви населення, безпритульні. Ось там і виявляється у більшості випадків захворювання.

Після розмови з лікарем мені стало досить прикро за нашу країну, яка руйнує себе зсередини. Потрапляння в організм туберкульозних паличок означає лише зараження, а не захворювання. І хоча людина дуже сприйнятлива до туберкульозної інфекції, здебільшого організму все-таки вдається перебороти її. Розвиткові хвороби сприяє ослаблення організму попередніми захворюваннями, погане харчування, погані санітарно-гігієнічні умови праці та побуту, тривалий контакт із хворим, який виділяє туберкульозні палички. Зазвичай, при туберкульозі порушуються сон і апетит, підвищується температура, з'являється втомлюваність, збудження нервової системи, кашель, «нічні поти», схильність до застуд. При прогресуванні туберкульозу легенів спостерігається порушення функції дихання, кровообігу, травлення, з'являється задишка, погіршується апетит, порушується засвоєння їжі, мучить безсоння. Хворий худне, набуває вигляду «сухотного» хворого. Важливо проходити обстеження на туберкульоз людям із груп ризику: хворим на діабет, хронічні неспецифічні захворювання легень, імунодефіцити, алкоголізм, наркоманію, виразкову хворобу шлунка. Серед них туберкульоз виявляють у 6-7 разів частіше, ніж серед населення загалом.

Побажаємо нашим читачам (і не тільки нашим) не зустрічатися з таким захворюванням і не сприяти його розвитку. Привчайте себе та дітей до здорового способу життя, спорту та до своєї власної думки.

Анна РЯБКОВА

ОБЕРЕЖНО! КЛІЩІ!

З настанням теплої погоди не можна забувати про безпеку. Однією із загроз для життя є кліщі. Уже в квітні в українських лісах і парках з'являються кліщі, серед яких можуть опинитися і енцефаліти.

Кліщу-самцю для зараження людини вистачає декількох годин – багато хто може навіть не помітити, що став його жертвою. Самки – кровожерливіші: атакувавши людину, вони протягом багатьох днів можуть вести тихе існування, харчуючись кров'ю і збільшуючись в обсягах. Поповнілі й задоволені, вони відпадають, залишивши в тілі жертви вірус, причому не тільки кліщового енцефаліту, а й борреліозу, тифу та кримської геморагічної лихоманки. Раптова слабкість рук і ніг, оніміння шкіри шиї та обличчя може свідчити, що вірус уже вразив людський організм. Через один – два тижні після укусу різко підвищується температура, з'являються лихоманка, головний біль, нудота й блювота, м'язовий біль у всьому тілі. Якщо не вжити заходів, то надалі інфікованого чекає оніміння, параліч кінцівок, запаморочення, кривава блювота і летальний результат.

Як же захистити себе від укусу енцефалітного кліща? Кліщ ніколи не впивається відразу, від півгодини до кількох годин він вибирає місце. Отже, необхідно періодично оглядати відкриті ділянки тіла, а також одяг, з якого кліщ може переповзти до незахищеної шкіри.

Тому, вирушаючи на відпочинок до лісу, потрібно обов'язково надягати сорочку із довгими рукавами, манжетами й коміром, що щільно облягає шию. Штани необхідно заправити в шкарпетки. Причому краще вдягати світлу одягу – на ній кліщ буде помітнішим.

Крім того, одяг варто обробити спеціальними засобами, що відлякують або вбивають комах. Робити це треба, не надягаючи одягу на себе, – отруйні речовини не повинні потрапляти на шкіру. Особливо ретельно слід побризкати на штани, манжети, комір.

Місце для відпочинку найкраще обирати на косі з великої гальки або з піску, у крайньому випадку – на лисому глинистому пагорбку. Якщо можливо – розвести багаття між наметом і лісом, скласти рюкзаки недалеко від багаття з боку лісу – на речах кліщів може виявитися чимало. Намет краще оглянути до темряви. Непоганий, але не абсолютний захист дає спальник. Якщо користується накомарником, майте на увазі, що деякі фабричні вироби стримують комарів, але пропускають і кліщів, і мошок, а саморобні накомарники (з газової тканини або з цілих колготок) надійніші.

Повернувшись з лісу, треба обов'язково перевірити одяг, витрусити його або випрати – кліщ може сховатися в складках, а потім переповзти на шкіру. Якщо все-таки кліщ потрапив на тіло, слід негайно видалити кровожера: взяти міцну нитку, обв'язати її навколо тіла паразита і повільно, акуратно потягти нагору. Якщо кліщ у результаті цієї операції позбудеться голови, потрібно продезінфікувати місце укусу й витягти її, наче скалку, стерильною голкою. Видалену з тіла комаху необхідно віднести в клініку, де лікарі встановлять, був кліщ носієм смертельно небезпечного вірусу чи ні.

Пам'ятайте: енцефалітний кліщ може зробити людину не тільки інвалідом назавжди, але й відібрати найдорожче – життя!

Оголошення

Перша Київська обласна державна нотаріальна контора (раніше знаходилась в приміщенні Києво-Святошинського районного суду, по вул.Янтарній), змінила місце розташування.

Нова адреса: Київська область, Києво-Святошинський район, село Білогородка, вул.Леніна, буд.33 (приміщення сільради).

Телефони: (04598) 7-73-00, (067) 358-48-80, (066)-714-60-82

Завідувач -

Золотухіна Ольга Миколаївна.

Режим роботи: вівторок, середа, п'ятниця з 08.00 до 17.00, четвер - з 8.00 до 13.00, субота з 8.00 до 16.00, обідня перерва з 13.00 до 14.00.

Вихідні-неділя, понеділок.

ЯК КОЛИСЬ СВЯТКУВАЛИ ВЕЛИКДЕНЬ

Початок на 1 стор.

ли і дорослі, і діти. У пам'яті моєї мами Олександрі лишилися голодні дитячі дні і дні юності. Тоді, до страшного 1941 року, ще якимось трималися. Почалися для наших мам шляхи материнські – тернисті. Так уже влаштовано в природі – постійно хтось з'являється, щось відмирає. І все-таки як шкода, що когось чи чогось не стає! Це відчуття жалю теж дала людині природа. Помер хтось з рідних, стільки горя, а чужого горя не буває. Душа болить і за своїх, і за інших. І живої деревини шкода, коли її рубають, і тварини, коли її кривдять, чи гине від чогось. А тут все село плаче, кричить.

Настав страшний 1941 рік – війна. Забрали чоловіків від жінок, батьків від дітей, синів від матерів – на війну. Лягли на плечі наших мам окупація, холод, голод, туга за чоловіком, а найголовніше – чим прогудувати ораву дітей, які уже у малі роки добре знали, що означає слово – війна. Це ридання по черзі кожної мами, яка отримувала звістку з війни: «Ваш чоловік пропав безвісти, або вбитий», а ще тяжче, коли повідомляли, що потрапив у полон. Його вважали зрадником і потім розстрілювали.

В дитинстві нам не приходилося їсти паску або відчувати її аромат. Що було у вдови в запасі – повимітали фашисти. Не лишили ані зернини, ані жмені муки, ані кусочка сала, яке мама замурувала у стіну печі – все знайшли, все забрали.

Настала довгоочікувана перемога 1945 року. Всі були дуже щасливі. Але тут – знову біда велика – голод 1946-47 років. Знову мами не можуть спекти нам паску і дати у цей день щось поїсти смачненьке. І хоч ще при німцях були відкриті церкви, святить у них було нічого. Але мами, наші рідні, дорогі мами – вони в цей день – припасали нам щось смачненьке – шматочок цукру-рафінаду, десь знайшли приховану до цього дня жменю муки. Молоко в нас було своє, бо тримали козу. Десь мама роздобула стакан маку, кислого тіста одна в одній брали і пекли паски і пироги.

Нам мама, не знаю за які кошти, купляла всім трьом, крім себе, нову обувку і шила нові плаття. Влаштувала з вечора корзину і серед ночі ми йшли до церкви, нашої благословенної церкви Симеона Стовпника. Після освячення приходили і сідали за стіл розговлятися. Перед цим клали крашанку в миску з водою і там мили руки, умивалися, мама казала, щоб були красиві. Після щоденної, а може і не щоденної мерзлої картоплі, для нас цей день був справжнім святом. Коли їли, мама наказувала, щоб ні одна крихта не впала на землю – гріх!

Після сніданку мама лягала відпочити, а для нас наступала довгоочікувана мить їти христити. Мама діставала із горища приховані маленькі корзинки і ми, бігаючи по хатах, повідомляли, що Христос Воскрес! Нам відповідали – Воїстину Воскрес! – і давали якогось гостинця. Цукерку, а чи кусочок цукру, або ж крашанку. Яйця красили цибулинням, в кого воно було (бо не в кожній вдові була цибуля) або чорнилом. Школярі були у кожній хаті, то відповідно було і чорнило. Від тих крашанок у нас були чорні руки і губи, але це нас не лякало. Що лишалося в корзинці, мама відбирала і говорила – досить, бо будуть боліти животи. Ми знали, що не це причина, а щоб щось залишилося і на завтра.

Коли дорослі відпочили, а ми набігались по

селу, всі старші збиралися у сусіда дядька Юхима – під величезним дубом. Дядько Сергій – теж сусід виносив свою легендарну гармошку, бо скільки я його пам'ятала, він завжди був з нею. За столами збиралися і сідали батьки, а в основному мами – наші рідні мами. Вони для нас, малечі, були майже всі дорогі: кожна погладить тебе по голові, кому її підставиш. Дядьку Сергію наливали як гармоністу горілку у стакан – заслужив. Дядько Юхим не пив зовсім, але гумору у нього й у тверезого було вдосталь. Після випитого – хто плакав, хто згадував роки війни, а в основному – танцювали.

Ми теж малі танцювали з ними. Вдови не танцювали, співали пісні. Які ж вони були красиві, нарядні: повдягали нові блузки, намиста, сережки, а коли поскидали хустки, у кожної була закручена коса, пристебнута гребінцем. А вдовам цим було лише по 30 років, а кому й того менше!

Коли я піросла, то добре почала розуміти для чого вони зберігали до останнього свої наряди, не проміняли їх в голод на жменю муки чи шматочок сала. Вони до останнього надіялися на зустріч із дорогою людиною – своїм чоловіком. Але на нашій кутку – Матківщині, жодна вдова не була цим обрадувана. Всі мами лишилися без чоловіків, а ми – діти – без батьків.

Але як би тоді не було тяжко, настали добрі часи. Ми вже працювали, мали свої сім'ї. Навчилися самі пекти паски, але наша мила, рідна мама, завжди їх благословляла, як ставити у піч чи у духовку.

В магазинах було всього в достатку та ось друга біда: не дозволяла влада ходити до церкви, але, як написано в Євангелії: «Бог умудряє сліпців і любить праведних». Прошли і ті часи. І уже наші діти 60-70 років спокійно печуть паски, спокійно ходять до церкви їх освячувати. Також приходять, розговляються. Але! Я звертаюся до всіх, хто не дочекався батька з війни, або лишився без самої рідної людини на світі – мами (це стосується знову ж таких моему серцю рідних однокласників і ровесників). Перше, ніж покласти шматочок паски до рота, пом'яніть своїх рідних і близьких. Це завдячуючи їм, нам є із чого пекти ці смачні паски. Батьки все відвоювали, мами вистояли, ми перенесли всі труднощі з любов'ю і повагою один до одного. Так не забудьте, мої дорогі, пом'янути душі своїх рідних, вони у цей день завжди біля нашого столу. Пробачте, за те, що прийшлося торкнутися приватної історії, але не зробити цього в пам'ять Великодня я не змогла.

Вірш на згадку

Летіли ангели по небу
Та й сіли якимось на плече.
Святий і мудрий їх молебень
Мов срібна річка тече.
Мене ж ці ангели просили
Любити ближнього завжди,
На поміч стати, хто безсилий,
Подати хліба і води.
Щоб мала я багате серце
І душу без краплини зла,
Тоді духовність озветься
Промінням радості й тепла.
Мої ви ангели небесні,
Я з вами сильна і легка,
Любов'ю хай біда воскресне
Та вже ніколи не зника.

Надія СЕРЬОГІНА,
жителька села
Петропавлівська Борщагівка

На всюношну

ЩО ПОКЛАСТИ У ВЕЛИКОДНІЙ КОШИК

Наближається свято Воскресіння. Згідно християнської традиції миряни напередодні посвячують великодні кошики. Але дуже часто люди не знають, що потрібно покласти у кошик. А багато з того, що ми звикли святити, до церкви нести не можна. Кожен продукт у великодньому кошику має символічне значення та нагадує про нерозривний зв'язок Творця зі своїм творінням.

Великодній кошик можна прикрасити зеленню, яка є символом вічного життя та безсмертя. Традиційно, кошик накривають виштим рушником, який символізує життя і вічність. Інколи у кошик ставлять свічку, яка повинна нагадувати нам про Ісуса, який є Світлом для світу (Івана 8:12).

Що потрібно покласти в кошик та освячувати на Великдень

1. Паска – символ Воскресіння та Небесного Царства. Це хліб вічного життя, символ Агнца Божого, який був розп'ятий за наші гріхи на хресті. Як пише апостол Павло, що наша Пасха – це Христос, який був принесений у жертву (1 Кор. 5,7).

2. Сир і масло. Молочні страви, а особливо молоко є первотвором, продуктом, який не є створений людиною, а подарований людям природою. Так, як

мама годує свою дитину, так сир та масло є символами ніжності та жертвності Бога. Ми повинні стремити до Божої благодати, як немовля прагне маминого молока.

3. Яйця, писанки і крашанки. Яйце – це один із символів Великодня, який символізує нове життя і відродження.

4. Шинка або ковбаса. Освячення м'ясних страв сягає коренями ще до старозавітної Пасхи: на це свято споживали жертвове ягня. Ягня – це прообраз Ісуса Христа, який своєю жертвою відкупив наші гріхи та врятував від влади смерті. Євангелист Іван називає Ісуса Христа Агнцем Божим, який бере на себе гріхи світу (Івана 1:29).

5. Хрін – це міцне коріння, це те коріння, яке може дати людині віра у Воскресіння Господа Ісуса Христа.

6. Сіль – символ повноти та достатку. У Біблії сіль символізує спосіб зв'язку між Богом і його народом. Під час нагріної проповіді Ісус називає учнів «сіллю землі». Сіль – це той продукт, який навіть у малій кількості додає смаку іншим продуктам.

Чого не можна освячувати на Великдень

1. Спиртні напої. Священнослужителі і застерігають, що алкогольні напої класти в кошик ні в якому разі не можна. Ці напої не освячуються, оскільки не згадуються під час молитви у переліку продуктів, які приносимо Богові на освячення.

2. Ніж – побутують думки, що освячені продукти потрібно розрізати посвяченим ножом. Це вигадка і забобони.

СМАЧНІ СТРАВИ НА ВЕЛИКДЕНЬ

ПАСКИ РІЗНОЇ ЗАКВАСКИ

Рецептів пасок існує безліч. Зрештою, кожна господиня знаходить «свій» – той, який найкраще виходить і найбільше смакує сім'ї. Адже паски бувають більш і менш здобні (залежно від кількості яєць, яких на одну порцію пасок може іти від 10 до 60 штук, кількості жиру та цукру); до них можна додавати або не додавати різні прянощі на кшталт дрібки кардамону чи потертої цитринової шкірки, а також родзинки, цукати, подрібнені горіхи тощо.

Не сумуйте, якщо з першого разу щось не вийшло – наб'єте руку, і все буде гаразд. Врахуйте, що тут є дуже важлива умова: готувати паски, вимішувати тісто треба тільки в доброму настрої. Якщо на душі бридко і робити нічого не хочеться – краще купити готову паску. Свою, хоч вона й значно смачніша, спечете наступного разу.

Усіх близьких попросіть на той час, коли печете паски, не турбувати ні вас, ні тісто, яке дуже ніжне й «боїться» поганого настрою. Ясна річ, лаятися при пасках заборонено категорично. Перевірено: коли у хаті тиша, спокій і благодать, паски виходять значно кращими й смачнішими.

Протягів тісто також боїться, тому коли воно сходить, то має стояти в теплому, затишному місці.

ПАСКА ПО-ПРОСТОМУ

2 склянки молока, 100 г дріжджів, 1 склянка цукру, 10 жовтків, 200 г масла, 1 кг борошна, цедра 1/2 лимона, 100 г родзинок.

У теплом молоці розвести дріжджі, додати цукор та ложку борошна й поставити, аби розчин, як пише Дарія Цвек, забродив. Тоді додати жовтки, розтоплене масло й цедру і поступово додавати борошно, одночасно вимішуючи; наприкінці додати промиті

родзинки. Вимісивши, поставити підходити в тепле місце. Як тісто підійде, заповнити форми і залишити, щоб знову підійшло.

ПАСКА ЛЬВІВСЬКА

5 склянок борошна, 1/2 склянки молока, 8 жовтків, 100 г дріжджів, 150 г маргарину або масла, 150 г цукру, склянка родзинки (за бажанням), ваніль, мигдаль, цедра. Можна додати порізані цукати.

У теплом молоці розвести дріжджі зі столовою ложкою цукру. Коли розчина почне бродити, влити її до борошна, додати розтерті з цукром, ваніллю та цедрою жовтки, замісити тісто. Коли воно почне відставати від рук, додати розтоплені жир і місити доти, доки тісто не вбере весь жир. Тоді додати родзинки, цукати (за бажанням) або подрібнений мигдаль і поставити тісто в тепле місце, щоб підійшло.

ПАСКА ПУХКА

4 склянки борошна, 150 грамів дріжджів, 1 склянка молока, 20 яєць, 1,5 склянки цукру або цукрової пудри, 300 г масла, 100 г рому (можна коньяку або й узагалі без нього), родзинки – за бажанням.

Дріжджі розвести в теплом молоці зі склянкою борошна і двома столовими ложками цукру. Коли розчина забродить, влити її до борошна, додати жовтки, збиті з цукром у міксері (або на паровій бані: у меншу каструлю кладемо жовтки, ставимо її в більшу каструлю з гарячою водою, яка стоїть на малому вогні; і старанно збиваємо доти, доки цукор не розчиниться). Далі влити ром або коньяк. Під кінець вимішування додати розтоплене масло. Коли тісто його вбере, додати родзинки і поставити тісто підходити.

Згори – глазур

Готові паски вкриваємо глазур'ю. Найпростіший рецепт: яєчний білок розтираємо або збиваємо в міксері з цукровою пудрою (на 1 жовток – приблизно 0,5–0,7 склянки) та лимонною кислотою (дрібка) або лимонним соком (за смаком). Можна додати харчові барвники, аби глазур була кольоровою.

Коли маса стане однорідною й пишною, намащуємо її на паски, доки не загусла, і посипаємо присипкою для пасок. За традицією, кольоровою глазур'ю по білій пишуть «Христос воскрес!» або просто літери «ХВ».

КРАШАНКИ НА ВСІ СМАКИ

Незважаючи на величезну кількість різноманітних барвників, які нині можна придбати чи не в кожному продуктовому магазині, найздоровішими і найприроднішими все одно залишаються святкові яєчка, пофарбовані традиційним цибулинням.

Колір готових крашанок залежить від концентрації відвару й може бути від золотисто-жовтого до темно-коричневого, аж вишневого. Якщо хочете більш насиченого кольору, беріть більшу кількість цибулиння й варіть його не менш як півгодини. Можна дати настою постояти. Потім опустити в нього чисті, помиті яйця, довести до кипіння й варити близько 10 хвилин.

Аби з яєць легше знімалася шкірка, їх можна одразу занурити в холодну воду.

Можна також фарбувати крашанки настоєм березового листа – спосіб приготування такий самий, як і крашанок у цибулинні. Або буряковим соком – у цьому разі вже готові, зварені круто, яйця треба на деякий час занурити в сік або розтерти ним, якщо кількість соку невелика.

ІСТОРІЯ ЗАПОЧАТКУВАННЯ ПЕРШОГО КВІТНЯ

Багато хто знає або чув, що першого квітня нікому не вірять. Звідки взялася ця приказка? Адже будь-яке прислів'я має під собою якусь основу. Для того, щоб це з'ясувати нам треба зануритися в минуле, саме там ховаються корені багатьох висловлювань і приказок.

Історія наших предків має глибокі язичницькі корені, відгомони яких ми можемо спостерігати і сьогодні. Все в тих же прислів'ях, приказках, повір'ях та прикметах. Першого квітня наші язичницькі пращури справляли одне цікаве свято. Швидше, навіть не свято, а якийсь рубіж.

Цей день вважався Днем пробудження домового. Стародавні слов'яни вірили, що на зиму, він, подібно багатьом тваринам і духам, впадав в сплячку і прокидався лише зрідка, щоб зробити необхідну роботу по дому. Спав домовик рівно до того часу, коли вже весна повністю вступить у свої права. А вона приходила, на думку предків, зовсім не в березні, а в квітні.

Точніше сказати, прихід весни знаменувався днем весняного рівнодення 22 березня, і всі наступні дні аж до 1 квітня були днями зустрічі весни. Першого ж числа весна приходила остаточно і безповоротно, і головний дух-хранитель вогнища - домовик - повинен був прокинутися, щоб навести порядку у домі.

Як відомо, коли ми довго спимо, а потім прокидаємося за покликком нашого будильника, чоловіка або мами, то часто буваємо незадоволені цим. Ми позіхаємо і бурчимо, чому нас розбудили так рано. Малі діти взагалі починають вередувати. І наш домовик має іноді повадки дитини і після довгої сплячки він прокидається теж не дуже радісний. І ось тут він вже починає пустувати, а часом і хуліганити. То залишки борошна з мішків висипле, то гриви коням заплутає, корів перелякає, близну забруднить ...

Звичайно, наш далекий пращур намагався задобрити незадоволеного домового кашкою, молочком і хлібом, але, як відомо, до хліба обов'язково повинні додаватися і видовища. Такими видовищами для духа, що прокинувся, ставали гуляння, жарти, сміх людей у будинку, які розігрували один одного весь день. До того ж, щоб було веселіше домовому, та й всім оточуючим, мешканці будинку одягалися навиворіт, подібно самому духу пращура, який, як відомо, носить свою хуртяну жилетку швами назовні. На ногах повинні були неодмінно красуватися різні шкарпетки або взуття, а в розмові всі намагалися

обдурити один одного або пожартувати, щоб господар-батюшка домовик забув, що він недавно прокинувся.

З часом, про зустріч весни і задобрювання домового першого квітня забули, але традиція жартувати, розігрувати і обманювати в цей день залишилася. Деякі слов'янські громади справляли Іменини Домового 30 березня.

Існували навіть давні способи і задобрити домовика. Ідеальним подарунком для будинкового буде 2 - 3-місячний кошеня, найкраще - строкате (триколірне) або смугасте. Кошеня потрібно відразу ж принести на кухню до плити і поставити на підлогу, але, не випускаючи з рук, сказати: «Дарую тобі, домовик-батюшка, волохатого звіра на багатий двір». Якщо домовик прийме «звіра», то обов'язково візьме його під своє заступництво і може жорстоко помститися тим, хто кішку (кота) образить. Кажуть, що «хто кішку штовхне, той ногою заб'ється», а хто вб'є кота, тому «сім років ні в чому удачі не буде».

Домовик, як відомо, не любить показуватися людям, а попереджає про події в будинку різними діями і звуками, які виробляє від півночі до перших півнів - тобто до 4:00 ранку.

Смикає за волосся - до сімейного сварці.

Стукає по трубі - до образ.

Гримить посудом - до пожежі.

Охає - до збитків.

Плаче - до горя.

Вдень він передає попередження і проרוкування через кішку

Якщо кішка ...

... Довго вмивається - чекай гостей;

... Шкребе лапами по підлозі - до заметілі;

... Лізе на ліжко - до холодів;

... Лігає животом догори - до добробуту в сім'ї;

... Тягнеться лапами до господаря (або господині) - до прибутку.

Наші пращури вірили, що в домашніх турботах їм допомагає турботливий домовик. А багато звичних і повсякденних побутових предметів використовувалися

слов'янами, як обереги.

У слов'ян було прийнято пригощати і обдаровувати духа будинку, домового, який в подяку збереже мир і спокій в родині, збереже від бід і розорення. Домовик живе там, де тепло і ситно, вважаючи за краще грукбу або кухню.

Багатий домовик - будинок повна чаша. У день народження будинкового йому дарували амулет - «домовушку» (віник, вінок, картинку, косу) - такий оберіг належить житлу, як підкова «на щастя».

Якщо у вас немає домовика, то можна його заманити таким чином. Візьміть віник і з чотирьох кутів виметіть все в центр кімнати. Станьте в середині кімнати і скажіть: «Я тут, а ти десь там. Що ж порізно бути з тобою нам? Замела я по всіх кутках. Приходь, будемо разом жити! Будеш будинок ти наш вартувати. І з тобою ми будемо дружити. Будемо ми тебе поважати і ватрушками пригощати. Приходь, заходь і живи в повній чаші добра і любові».

Віник залиште в центрі. На столі залиште блюдечко з частуванням. Запаліть свічку і не чіпайте її, поки сама не згорить. Цей обряд повторюють 3 рази 1 раз в місяць на повний місяць. Скоро у вашому будинку з'явиться Господар. Ви відчуєте це по невольним змінам в будинку. Не забувайте вечорами розмовляти з ним, пригощайте його чим смачнішим. Якщо ви самотні, то поділіться цим з домовиком. Не раз і не два цей метод допомагав знайти самотнім жінкам не просто чоловіка, а розумного і уважного супутника життя. Кажуть, що домовики між собою спілкуються і зводять разом своїх господарів. Але тільки після того, як домовик знайде вам пару, не обділяйте і надалі його своєю увагою. Якщо ви посварилися з домовиком, то намагайтеся з ним помиритися. Запропонуйте йому полуничне варення або трохи меду і вибачитесь, якщо ви дійсно винні, наприклад, погано дивитесь за будинком. Поясніть, що зайняті навчанням або кар'єрою, часу в обріз і вся надія на його мудрість і діловитість. Домовик неодмінно увійде у ваше становище, виба-

чить ваші упущення і візьметься ще ретельніше стежити за будинком. Якщо з домовиком у вас склалися добрі стосунки, то ви ніколи не залишите включеною праску або чайник на плиті, хтось невідомий неодмінно нащепче вашій підсвідомості всі необхідні застереження.

Найчастіше домовик виглядає як дідок з зарослим білим волоссям. У дитячому віці домовики схожі на кулі, покриті довгою, жорсткою на дотик шерстю. Руки маленькі, з м'якими пальчиками. Ноги можуть бути відсутні - тоді домовики пересуваються по повітрю, ширяючи на десять сантиметрів від підлоги. При появі людини зазвичай стають майже прозорими і нерухомо замикають під стелею, але іноді починають дуже швидко літати по кімнаті, залишаючи за собою сіруватий слід. У підлітковому віці домовичок не має статі, але довгий час живучи поруч з людиною, він поступово набуває образ, характер і стать свого господаря.

Улюблена забава домовика - хованки. Він ховає потрібну річ і розважається, спостерігаючи за пошуками. Щоб пропажа знайшлася, потрібно сказати: "Домовик, домовик, не жартуй зі мною. Річ взяв, пограв - поклади, поверни". Якщо ж він пустує занадто часто, значить, серйозно страждає від самотності. Тоді після чергових хованок натякніть, що ви не проти його одруження. Для цього потрібно пов'язати будь хустинку, крім носової, навколо ніжки стільця і сказати: "Домовий-дідусь, ось тобі подружка, на неї поглянь, що взяв, - поверни".

Дружина будинкового - домовиха, маруха, потвора (не плутати з лісовою і болотною марою!) Часто капостить і чудить. Переставляє меблі, перекладає речі на свій смак, плутає нитки, лякає дітей раптовим стуком підборів. Але іноді допомагає господарям, попереджає їх про біду.

Зазвичай домовуха-потвора постає в образі сухорлявої маленької баби, голова з наперсток, ніжки-соломинки. В середині травня (час сватання домовиків) її шкіра зеленіє, а в очах з'являються чортячі іскорки. Може постати і дівкою з білим обличчям, чорними очима і довгим чорним волоссям.

Ми не знаємо, чи так це було, чи можливо це людські присказки, але особисто я вірю в домовиків і в мене вдома він добрий.

Тож жартуйте та всміхайтесь першого квітня якнайбільше, бо сміх, як кажуть, продовжує життя!

О, ЖІНОЧИЙ ГУМОР ...

Виявилася серйозна відмінність жінок від чоловіків ... Виявляється, прекрасна частина людства жартує і сприймає гумор по-своєму, «по-жіночому!» У чоловіків з'являється тремтіння від згадки про жіночий гумор, жіночу логіку. Вони починають істерично іржати, валятися. Але ні для кого не секрет, що кожна людина - це особистість індивідуальна і дуже ранима. Те, що здається смішним одній людині, може до глибини душі образити іншу людину і це властиво чоловікам в першу чергу.

Можливо, у жінок є своя жіноча логіка, жіночий гумор, зрозумілий не всім чоловікам, але у жінки є величезний талант, завдяки якому вона жартує тактовно і до місця. Жінці не потрібно намагатися весь вечір привертати до себе увагу. Найчастіше їй достатньо одного жарту, який вона, обов'язково, виголосить вчасно. Головна фішка жіночого гумору - це несподіванка і впевненість в тому, що тебе почують! Слово, яке несподівано вимовлено жінкою, можна сміливо випускати в ефір, чоловічій же жарт не завжди зможе підлягати трансляції.

Почуття гумору дано жінці від при-

роди, воно розвинене так само, як жіноче почуття стилю. Жінка завжди думає, що говорить і їй ніколи не буде соромно за «не до місця вимовлене» жартома. Адже, погодьтеся, жінка - натура витончена, вона вміє знаходити й цінувати прекрасне в буденному житті, тому - то і жіночий гумор поєднує в собі і освіченість, і смак, і повагу.

Все, що робить жінка, всі її вчинки, жарти, абсолютно все впорядковано інтуїції і «душевному пориву». «А чому?» - Запитаєте Ви.

Відповідь проста:

жінки дивовижні (тільки у них знайомство з батьками може перетворитися в процес одруження);

жінки спритні (вони візьмуть собі ще парочку проектів на роботу, тільки б не зустрітися з свекрухою);

жінки непередбачувані (вони стрибають з парашута, але бояться сусіда - алкоголіка);

І нехай багато жіночих вчинків і жартів неможливо пояснити ні з якої точки зору, так як вони потрапляють під категорію «жіночі», все одно без жінок було б нудно, одноманітно й занадто, повсякденно!

Прання

Найулюбленіша домашня робота. Поява машин-автоматів зробила її багатофункціональним заняттям для душі.

Можна спокійно читати улюблену книгу.

- Я ж перу!

Можна з насолодою витягнувши ноги, подивитися серіал.

- Перу я!

Можна встигнути вищупати брови, зробити манікюр і макіяж, перегорнути «Караван історій», розкласти карти Таро і пробігтися по інтернету.

- Ох, і втомилася ж я з цим пранням!

Можна завалитися на диван і поговорити по телефону з двома-трьома подружками:

- Так от, лежу, перу!

В кінці непогано подзвонити чоловікові і слабким змученим голосом вимовити:

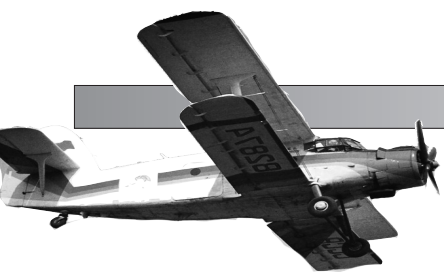
- Ти знаєш, я сьогодні стільки перепрала!

З пам'яті чоловіка ще не стерся образ розчервонілої, змокклої мами в пластівцях мильної піни.

-Втомилася, дорогенька? Відпочинь, повечеряємо в якомусь ресторанчику!

Веселі карикатури

Павло КОСТЕЧКО

*** ПЛАЗОВИКИ ***

Продовження. Початок в №№1-7 2012 р.

— Іди, синку, краще на спирто-горілчаній завод, — порадила мати.

— Іди, дитино моя люба. Недалеко від дому, будеш там у теплі, добрі. І щодня півлітру принесеш. Матимеш до зарплати рублів сто на місяць. Гей, Юхимку, не журися! Не будеш ходити, як ті шмаровози, в мазуті. Бо он Гаврилкова теща не допереться того одягу, каже, весь протхнув бульдозером. Запали сірника — хата злетить у повітря.

Хлопець добре подумав, зважив усе і послухався. Тож ще й заяви не подав, а вже замовив у знайомого слюсаря посудинку місткістю в один літр. До того зручну та тонко припасовану до його тіла, що, коли опустиш її на шнурочку під пахву, і зовсім не помітно, хоч іди в самій сорочці.

Юхим не міг дочекатися тієї хвилини, коли ступить на подвір'я заводу. Він вже наперед полічив, скільки зможе винести за місяць цінної рідини, що за неї вторгує. «А тобі ось що...», — тицяв у широку материну спину дулю. Хіба вона знатиме, чи виніс він що, чи ні?

Якось так сталося, що в перший день роботи його пізно розбудили і він побіг на завод навіть не поснідавши.

Гадав, що зразу потрапить до чанів із спиртом, а його направили в «зелену» бригаду, де займались вирощуванням квітів, дерев, розбивкою клумб, доріжок.

Коли влаштували на роботу, то він навіть не поцікавився, що саме робитиме, чим буде займатися. Мати за нього і заяву писала, і відповідала начальникові. Та все шептала синові на вухо:

— Аби за хвіртку впустили, а там видно буде. Влаштуєшся, кум тобі допоможе, він там помічником майстра.

Працював Юхим неохоче. Штрикне раз

лопатою, потім стоїть, роздумує, позирає в бік розливального цеху. Та ще компанія підбралась непідходяща — самі жінки. Він гадав, що потрапить до таких, як сам, в обід вип'ють по чарці, а коли додому — смикнуть «на коня». А тут нема навіть з ким словом перекинутись, ще й чіпляються відьмища:

— Юхимку! Агов, Юхимку? Чом не працюєш?

— А я дивлюся, з якого боку краще почати... — хлопець сердито оглядається. «Ось упіймаю ввечері та дам доброї лупки, тоді не приставатимеш», — роздумує він.

— Ти роби і приглядайся. А то порпаєшся, як чапля на болоті.

— Робота не поїзд...

— Ач як роздумує!

Це тобі не вдома. Тут робота відрядна, що заробимо гуртом, те й наше. Коли не будеш працюватимеш, то ми тебе поставимо окремо, щоб не гніздився на чужій шії. Нам тунеядців не треба.

— То й став. Обійдуся.

— А що ж, дивитимось на тебе? Коли до вечора не виправишся, вважай, не витримаєш іспитового строку!

Жінки працювали добре, під час роботи перемовлялися або ж співали.

Юхим перебрал усі інструменти. Попрацював то одним, то другим, то третім. Лопату вважав для себе заважкою, граблі зачепляться за щось — не може розплута-

ти, а від сапи його зразу ж почала печія лекти. Довгі роки безділля давалися взнаки.

— От робітничка нам дали! Навіть заступка не вмів в руках тримати.

— Оце попросили на свою голову в бригаду одного мужчину!

— Ти б хоч співав, Юхимку. Нам басів не вистачає. Ану! «Ой гоп! Ти-ни-ни!»

— А може, він не снідав? Ти їв уранці, Юхиме?

— Ні-і-і...

— То ж бо й воно...

— Копай ось тутечка ямку для яблуні. А ми підемо в оранжерею по квіти. Та не лілуйся, ти ж молодий, здоровий хлопець, тобі ж жить та й жить. Оженишся, сім'ю годуватимеш.

Юхим зрадів випадкові бути вільним бодай на кілька хвилин і, як тільки жінки зникли за рогом заводського корпусу, кинувся в цехи. В одній руці він тримав торбинку з обідом, другою притискував посудину, що була в пазусі під пахвою.

«На біса мені та зелена бригада? Плював я на їхні майорки та півники... Мріяв про них усе життя...»

Він ураз ожив, рухи стали швидкими, зір пильним. Юхим метко мацав очима по цехах і не знаходив потрібної людини. На превеликий жаль, материного кума на роботі того дня не було, а з розливального його виштовхав у шию черговий. Ще й пообіцяв кудись подзвонити, щоб Юхима вивели за прохідну. Хлопець ішов ні з чим і

мало не плакав, бо всі його мрії луснули, як гнилий посторонок.

«Це та товста Мокрина (так він дражнив свою матір) підсунула мені таку роботу».

Хлопцеві аж ніяк не хотілося повертатись у зелену бригаду. «Щоб там знову мною командували ті відьми: не так копаєш, не так сапаєш, не так гребеш... Та й тут, видно, не мед. Ходять он усі насухо і з порожніми кишнями». Він уже з ненавистю дивився на чани і труби, якими були засновані приміщення цехів.

Раптом Юхим побачив десятків зо два білих бідонів і молоду струнку дівчину, яка тягала їх по одному в комору.

«О Боже! Стільки спирту! От де можна поживитись...» — гарячково подумав хлопець і заходився допомагати дівчині, навіть не спитавши у неї дозволу.

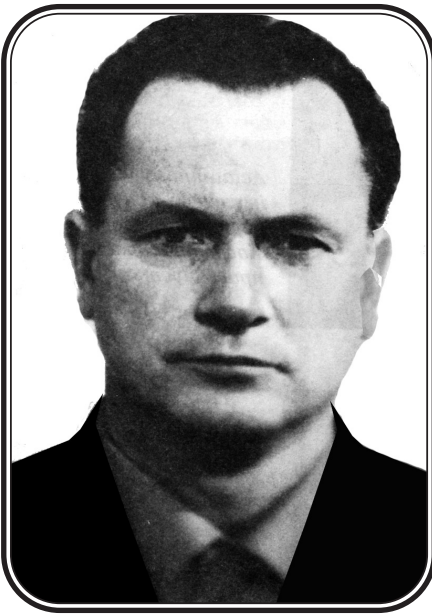
Тонконога, білокоса робітниця з веснянками на обличчі без кінця дякувала йому і мало не цілувала з радіощів.

— От Бог людину послав! Не те, що ті бітюги кляті! Звалили мені гору повних бідонів, і хоч плач!

— Ти де зараз? Мабуть з новеньких? — до Юхима. — Може, до мене в комору підсобником підеш? Га? Бо один був тут такий, що не встережеш. Хочеш, піду сьогодні до директора?

«Теж мені, знайшла дурнішого за інших, — думав Юхим, — не для того я на світ народився».

Побачили б жінки з зеленої бригади, як працює хлопець, як вергає по підлозі важкі бідони! Аж земля гуркотить. Та ще й рівенько шикують їх у приміщенні... А що вже кмітливий! Вмить придумав петлю з дроту, якою волочить ті бідони за собою, аж курява здіймається. Він, може, вперше в житті так упрів від роботи, що й сорочка на спині змокріла.

Наші консультації

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ: НОВАЦІЇ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

5. ЩОДО ВИПЛАТИ ПЕНСІЇ

1) передбачено обмеження максимального розміру пенсії.

Статтею 2 Закону 3668 передбачено, що максимальний розмір пенсій (крім пенсійних виплат, що здійснюються з Накопичувального пенсійного фонду) або щомісячного довічного грошового утримання (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною), призначених (перерахованих) відповідно до Митного кодексу України, законами України «Про державну службу», «Про прокуратуру», «Про статус народного депутата України», «Про Національний банк України», «Про Кабінет Міністрів України», «Про дипломатичну службу», «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про судову експертизу», «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», «Про державну підтримку ЗМІ та соціальний захист журналістів», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», «Про пенсійне забезпечення», «Про судовострій і статус суддів», «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», «Про державну підтримку ЗМІ та соціальний захист журналістів», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», «Про пенсійне забезпечення», «Про судовострій і статус суддів», «Постанови Верховної Ради України від 13 жовтня 1995 року «Про затвердження Положення про помічника-консультанта народного депутата України», не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів,

встановлених для осіб, які втратили працездатність.

Такою ж нормою доповнені відповідні статті законів України «Про державну службу», «Про прокуратуру», «Про статус народного депутата України», «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», «Про пенсійне забезпечення», «Про судовострій і статус суддів».

Прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, становить з 1 жовтня 2011 784 грн., а з 1 грудня - 800 грн. Отже, максимальна пенсія становитиме, відповідно, 7840 грн. і 8000 грн.

Звертаємо увагу, що, відповідно до пункту 2 Прикінцевих та перехідних положень Закону 3668:

а) обмеження пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) максимальним, встановленим цим Законом, не поширюється на пенсіонерів, яким пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) призначена до набрання чинності цим

Законом;

б) пенсіонерам, яким пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) призначена до набрання чинності цим Законом і в яких розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) перевищує максимальний розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановлений законом, виплата здійснюється без індексації, без застосування положень частин другої та третьої статті 42

Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та проведення інших перерахунків, передбачених законодавством, до того часу, коли розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім

доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) відповідати максимальному розміру пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановленому цим Законом.

2) змінено порядок виплати «спеціальних» пенсій.

Змінами до статті 37 Закону України «Про державну службу», до статті 50-1 Закону України «Про прокуратуру», в частини дванадцятої статті 20 Закону України «Про статус народного депутата України», до статті 67 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», до статті 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «та статті 138 Закону України» Про судовострій і статус суддів "передбачено, що виплата пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), призначеної відповідно до цих законів, в період роботи на посадах, що дають право на призначення пенсії в порядку і на умовах, передбачених цими законами, виплачується в розмірі, обчисленому відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», а після звільнення з таких посад — в розмірі, обчисленому згідно з цими законами.

Звертаємо увагу, що, відповідно до пункту 2 Прикінцевих та перехідних положень Закону 3668, вказаний порядок виплати пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) не поширюється на пенсіонерів, яким призначена пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) та які влаштувалися на роботу до набрання чинності цим Законом.

МОКРИЙ КВІТЕНЬ. СУХИЙ МАЙ – У КОМОРІ БУДЕ РАЙ

Назва цього місяця пов'язана з цвітінням квітів, тобто – квітень. Весна повністю вступає в свої права. Квітень – провісник літа. Дзвінкий, променистий місяць чистоти, очищення природи, її розквіту. У лісі розпускається медяниця. Її віночок – чудо природи: спочатку рожевий, потім пурпурно-фіолетовий. Зацвітає сіра вільха – із розчепічених шишок сиплеться жовтий пилік... У без-

донному небу тріпочуть жайворонки. Голосно співають зорянки, токують дятли. Перші концерти дають жаби. Все частіше і частіше посміхається сонечко. Сяє над землею посмішка квітня. Про квітень в народі складено такі приказки і прикмети:

- Вишні і терен зацвіли – сійте кукурудзу.
- Вільха зацвіте – сій гречку.
- День квітневий рік годує.

- Дощ квітневий – на врожай грибів.
- Квітень з водою – травень з травою.
- Мокрий квітень – буде урожай картоплі.
- Квітень-плутень – часто плутає зиму з весною.
- Квітень холодний – рік неврожайний.
- Гроза у перших числах квітня – на тепле літо.
- Мокрий квітень. Сухий май – у коморі буде рай.
- 7 квітня – Благовіщення. На це свято існує багато народних прикмет:
- Благовіщення без ластівки – холодна весна.
- Гроза на Благовіщення – до теплого літа, до врожаю горіхів.
- Дощ на Благовіщення – вродиться жито.
- Сніг на Благовіщення – літо буде неврожайне.
- Яка погода на Благовіщення – така і на Великдень буде.
- Погода на Благовіщення перед сходом сонця ясна і тиха – буде врожай збіжжя.

СВЯТО БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

"Днесь спасения нашего главизна и еже от века таинства явление" – тобто, "сьогодні початок нашого спасіння". Цей день поклав початок великій таємниці Боготвілення, таємниці, яка не може бути охоплена людським розумом. У цій таємниці зачаття і непорочного народження Сина Божого і Сина Людського, звичайно, багато незрозумілого для людини. Ми лише можемо благоговіти перед цією таємницею і доторкатися до неї – не розумом своїм, що несе в собі і гріх, і недосконалість нашого світу і нашої власної особистості, – але тільки чистою вірою, і набувати від цього дотуку великої сили.

Згідно з церковним переказом, в той момент, коли Діви Марії з'явився Архангел Гавриїл, вона читала книгу пророка Ісаїї, а саме – слова про народження Месії. "Я готова стати останньою служницею у тої, яка удостоїться народити Месію", – думала Вона.

Пресвята Діва Марія здобула благодать і святість як плід глибокого смирення й ангельської чистоти. І ось являється Ангел, котрий благовістив Марії, сповістив, що саме Вона обрана Господом, щоб стати Матір'ю Месії: "Радуйся, Благодатна!" і "Ти знайшла благодать у Бога" (Лк. 1, 30). "Зачнеш у лоні і породиш Сина і назвеш Його Ісус. Він буде великий і Сином Всевишнього назветься, і дасть йому Господь Бог престол Давида, отця його, і царюватиме над домом Йакова повіки та

й царству Його не буде кінця."

Святкування Благовіщення бере початок у Східній Церкві в кінці IV або на початку V ст. Імператор Маврикій (582-602 рр.) визначив це свято як обов'язкове для всієї Візантійської імперії.

На визначення дати цього свята вплинуло Різдво Христове, що настає через дев'ять місяців після Благовіщення. Існувало старовинне передання, що саме 25 березня (за старим стилем) відбулося створення світу, втілення Божого Сина і Його смерть на хресті. Олександрійська Пасхальна хроніка з 624 року і Царгородська Пасхальна хроніка з початку VII ст. визначають дату Благовіщення – 25 березня (за старим стилем).

Службу до цього урочистого свята уклали преподобний Іоанн Дамаскин, святий Косма Маюмський, Феофан, єпископ Нікейський і монах Іоанн. Наступного дня, 8 квітня, православна Церква святкує Собор святого архангела Гавриїла (тобто вірні збираються в храм на Божествену Літургію на честь архангела Гавриїла). Це давній звичай, щоб наступного дня після великого свята віддавати шану тим, хто обраний Богом для участі у визначних подіях.

Священик Георгій, клірик храму Різдва Богородиці Петропавлівської Борщагівки

УСПІХ ШКОЛЯРІВ РАДУЄ

Директор школи Микола Татуревич і заступник райдержадміністрації Анатолій Іскоростенський

Неабияку за стилем гри перемогу отримали юні футболісти Петропавлівсько-Борщагівської школи в фінальній частині змагань Національного кубка шкільного футболу, присвяченого Євро-2012. Вони перемогли своїх суперників, забивши 25 м'ячів і не пропустивши жодного!

У фінал вийшло 4 команди: Тарасівська, Вишнівська, Боярська й наша. З боярчаними петропавлівці "розібрались" круто: перемогли 11:0, а в фіналі ще більше позбиткувались над вишнівчанами 14:0! Тож й отримали головний приз змагань.

– Радий вітати петропавлівських учнів з великою перемогою, – вручаючи кубок, підкреслив заступник голови райдержадміністрації Анатолій Іскоростенський. – Бажаю вам подальших успіхів й удач в наступних змаганнях...

Інф. "Трибуни".

ОБЛАСНА ПЕРШІСТЬ СТАРТУВАЛА

Срібний призер минулорічної першості Київської області Петропавлівсько-Борщагівська "Чайка" розпочала нинішній чемпіонат матчем з командою Володарки. З різних причин у грі не взяли участь кілька гравців основного складу. А тому атакуючий потенціал господарів був дещо занижений...

Утім моментів для взяття воріт гостей "Чайка" мала достатньо. Однак реалізація їх лишала бажати кращого. Особливо ж прикро за незабитий пенальті. Тож у підсумку – нічия 1:1.

Наступний матч петропавлівці провели на виїзді в Яготині. Цього разу у складі нашої команди

виступав найкращий бомбардир обласного чемпіонату Володимир Богданов, котрий й сказав своє вирішальне слово на полі: забивши обидва м'ячі, він приніс першу перемогу "Чайці". Отже, набравши 4 очки, наші футболісти вирушили вдруге похід за медалями чемпіонату.

Оголошення

ВЕСНЯНО-ЛІТНЯ АКЦІЯ ДЛЯ ДІТОК: від 7 місяців – до 14 років – 50% СКИДКА

2 години заняття за методикою М.МОНТЕССОРІ для дитини з мамою всього лише за 50 грн (англійська мова HELEN DORON), – 60 грн. і діти вільно говорять вже за 3 місяці!!!

Хореографія – 50 грн. (спортивні, латино-американські танці) – наші діти беруть участь в змаганнях! **Творчість** – 60 грн. (нетрадиційна техніка, «подделки», ліпка з глини, малювання, аплікація). **Акторська майстерність** – 50 гривень. **Вокал** – 50 грн. (при супроводі музичного інструмента – співи, виступи на концертах, святах, соціальних акціях, постановка голосу, слуху, логопедія, артикуляційна гімнастика).

Підготовка до школи – 50 грн. – курс не менше 25 занять, всього 50 уроків. Всі заняття для дітей проходять з величезною любов'ю та повагою!

Ми знаходимося у с.Петропавлівська Борщагівка.

Додат.інф. за тел.: (068) 123-14-41 – ЛІЛІЯ, 099-774-57-05 ВІКТОРІЯ.

31 червня ласкаво запрошуємо в оздоровчий табір для дітей, місця обмежені!!! У кого 2 діток – скидка 50 %!

ОГОЛОШУЄТЬСЯ КОНКУРС АДВОКАТІВ, ЯКІ ЗАЛУЧАЮТЬСЯ ДО НАДАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ВТОРИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ

На виконання наказу Міністерства юстиції України від 15.03.2012 № 409/5 «Про проведення конкурсу адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги», у Київській області оголошується конкурс адвокатів.

Заяви та документи, необхідні для участі у конкурсі, приймаються до 23 квітня 2012 року Головним управлінням юстиції у Київській області, а також районними, міськими, міськрайонними управліннями юстиції.

З повним текстом оголошення, в якому зазначені дати проведення трьох етапів конкурсу, вимоги до претендентів, адреси для подання документів та телефони для довідок, можна ознайомитися на веб-сайті Головного управління юстиції у Київській області: www.kyivobljust.gov.ua.

В.о. начальника Головного управління юстиції у Київській області, секретар конкурсної комісії з відбору адвокатів для надання безоплатної вторинної правової допомоги у Київській області Т.М. Красавіна

Трибуна Петропавлівської Борщагівки

Свідectво про державну реєстрацію Кі 909 від 27.10.2005. Тираж 3000 примірників.

Редакція не завжди погоджується з авторами публікацій та залишає за собою право редагувати надіслані матеріали.

За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

Редакція не листується з читачами, не веде дискусії на сторінках газети.

Головний редактор Михайло ГРИЩЕНКО
Дизайн та верстка Павла ГРИЩЕНКА

Адреса редакції:
Київська область Києво-Святошинський район,
с.Петропавлівська-Борщагівка,
вул. Шкільна, 27а.
Телефони: 7-90-03, 406-57-43;
E-mail: mediadruk@mail.ru